

Sikpimpel

Våren närmar sig med stormsteg och isarna blir skörare och skörare, siken börjar ta sig in i sund och sandbankar.

Jag ringer min fiskevän Jerry och undrar hur det är med sikpimpel? Svaret blev inte oväntat – inte än! Det är lågt vattenstånd och för tjock is i sundet där siken går in, det är inte lekläge än. Siken brukar gå in och ut i sundet, nu verkar det som att de stora sikstimmen inte kommer igenom riktigt. Nyligen hade de pimpeltävling efter abborre i samma område, enligt rapporten så var det bland de sämsta tävlingarna de haft någonsin.

Förra våren blev det ca en månads pimpel, sista passet gjorde vi 27/4. De 130 mm hål vi borrar i slutet av mars var då ca halvmeter, man kunde ibland skymta fiskar som simmade förbi i utkanten av hålet. Det kändes konstigt att sitta vid så stora hål, att fiska på en meters djup gjorde att man kände sig lugn. Det jobbigaste hade varit om man gått igenom och blött upp sig innan vi börjat fisket.

När jag pratat med Jerry satte jag mig ned och tittade över min utrustning. Sikpimpel är mycket spännande, med minimala mormyshkor och 0,10–0,17 lina på pimpelspöet. Mormyshkan agnas med valfria antalet maggot, siken tar väldigt försiktigt och har ömtålig mun. I början märkte jag inte att den tagit, det var väldigt svårt att känna men man kunde se linan dra iväg. Ett råd jag fick var att skaffa en nappindikator/vippa att fästa på spöet.

Nästa tur till fiskebutiken så letade jag reda på ett sådant, passet efteråt blev mycket roligare. Det lätta VM-spöet, vippan, linan och myshkan gjorde fisket än mer spännande. Myshkalådan är full med alla möjliga former och i olika färger som svart, silver, koppar, brons och lite grällare färger. Mormyshkorna väger något gram och är mellan 4-10 mm långa, den lockar inte bara siken utan bifångster som mört, id, abborre och brax. Siken har känslig mun och man får vara försiktig, det blir ofta en underbar kamp med den minimala utrustningen.

Suget blev för stort trots avrådan så vi packade picnic-ryggsäcken, väl i bilen för att åka de 1,5 milen till Kasholmen nordost om Umeå. Min sambo Lena och jag var peppade även om hoppet kanske inte fanns där. Vår dotter Li var likgiltig men tyckte att det var skönt att komma ut i den varma vårsolen, sonen Felix var desto mer missnöjd. Han var tvungen att lämna sina kompisar för en utflykt med friluftsdag/pimpel vilket inte är populärt! Hans humör förändrades snabbt men det var inte fisket som lockade, en brottningsmatch med syrran gjorde att mungiporna åkte upp. Varm choklad med smörgås och kex efteråt gjorde det ännu bättre.

Lena och jag satt vid våra hål med full koncentration på vipporna, vi vickade myshkorna i det grunda sundet. Barnen busade och solen gnistrade på isen, det hade varit skönt med solglasögonen som låg hemma på hatthyllan. Flytoverallen var inte rätt val för dagen, det var inte en vindpust och solens strålar gjorde det helt underbart. Det

umeafishing.se

Mats Soderholm

Sandasvagen 2 B, 903 54 Umeå, Sweden

+46702300493

mats@umeafishing.se

var bara fisken som saknades men vi mådde väldigt bra. Vi njöt några timmar med avtagande fokus på spöet, det var uselt fiske men glada skratt uppvägde det och det var skönt att komma ut tillsammans.

Vi hinner med fler besök!

Mats Söderholm

umeafishing.se

umeafishing.se

Mats Soderholm

Sandasvagen 2 B, 903 54 Umea, Sweden

+46702300493

mats@umeafishing.se